

ת"פ 20349/08/17 - פבל לוגבנוק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 20349-08-17 מדינת ישראל נ' לוגבנוק

בפני	כבוד השופט עמית פרייז
המבקש/הנאשם	פבל לוגבנוק ע"י עו"ד שלומי בלומנפלד
נגד	מדינת ישראל
המשיבה/המאשימה	ע"י שלוחת תביעות נתניה

החלטה

לפניי בקשה לביטול כתב האישום בשל טענה להפרת חובת היידוע בדבר זכות השימוע.

אין מחלוקת בין הצדדים כי ביום 15/6/17 נשלח לנאשם מכתב יידוע בדואר רשום לכתובת שדרות ויצמן 16 נתניה. בתדפיס מעקב משלוח המכתב מאתר רשות הדואר, ליד תאריך 24/7/18, נכתב "הנמען אינו ידוע ויוחזר לשולח". בהמשך נכתב כי ביום 3/8/17 הוחזר דבר הדואר לשולח. כתב האישום הוגש ביום 9/8/17.

על מנת להידרש לבקשה לביטול כתב אישום יש לבחון תחילה האם נפל פגם בהתנהלות המאשימה, ורק אם יתברר כי נפל פגם, יש לבחון האם האמצעי המתאים לריפוי הפגם הוא ביטול כתב האישום.

סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך".

מתגובת המאשימה עולה כי מכתב היידוע אכן נשלח לכתובת אשר הייתה ידועה באותה עת למאשימה, שהיא הכתובת המופיעה על גיליון המרשם הפלילי של הנאשם וכן על הודעתו כחשוד מיום 5/4/17. בא כוח הנאשם לא טען כי זוהי אינה כתובתו של הנאשם, אלא הצביע על פגם בכך שבכתובת חסר מספר דירה.

בכל הכבוד, סבורני כי אין מקום להטיל על המאשימה את החובה לברר את מספר הדירה של הנאשם, מקום שזה לא מסר לה אותו. יש לזכור בהקשר זה כי ברגיל, כל דוור סביר יכול בנקל לאתר את דירתה של משפחה רלבנטית לדבר דואר שנשלח, מבין המשפחות האפשריות בבניין מסויים שצוין ככתובת של אותה משפחה. זאת למעט מקרה לא נפוץ,

אך אפשרי, עת באותו בניין קיימת יותר מדירה אחת עם שם משפחה רלבנטי, אך לא נטען כי מקרה שכזה אירע בעניינו של הנאשם שבפניי.

בא כוח הנאשם אף מפנה לדרישות המסירה של מסמך שנשלח בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי, המפורטות לגבי דואר רשום בסעיף 237(א)(2) לחוק. אולם המאשימה מצידה מצביעה על הוראת סעיף 60א(ג) לחוק, לגבי מסמך שמהווה (בין היתר) מכתב יידוע בדבר הזכות לבקש שימוע, ובהיותה ייחודית (lex specialis) הוראה זו גוברת על ההוראה הכללית אליה הפנה בא כוח הנאשם. נוסח הוראה זו הינו: **"נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור מסירה"**. משמע, לגבי הודעה מהסוג בה עסקינן, עצם המשלוח בדואר רשום מקים חזקה בדבר מסירה, ואין צורך להוכיח את המסירה באמצעות הצגת אישור מסירה.

נוכח האמור לעיל, וכאשר הדין לא מחייב את המאשימה לברר מדוע מכתב היידוע לא התקבל בכתובת אשר הייתה ידועה לה ולפעול לאתר את הנאשם, נראה כי המאשימה פעלה בעניינו בהתאם למה שמוטל עליה. על כן, על אף שמכתב היידוע הוחזר למאשימה, הרי שלא הייתה כל מניעה להגיש את כתב האישום במועד בו הוגש.

בא כוח הנאשם טען בנוסף כי הוא פנה בשמו של הנאשם ליחידה החוקרת ביום 25/4/17 בבקשה לסגירת התיק. מתגובת המאשימה לא ברור האם פנייתו זו של בא כוח הנאשם מיום 25/4/17 היתה מצויה בפני יחידת התביעות טרם המועד בו נשלח מכתב היידוע. אולם אותו הסדר ייחודי שבסעיף 60א לחוק אינו כולל את אפשרות שליחת המסמך לנאשם באמצעות בא כוחו כאמור בהסדר הכללי שבסעיף 237 לחוק, אלא שסעיף 60א עוסק בשליחת המסמך לכתובת של הנאשם, הא ותו לא.

מעבר לכך, מנוסחו של סעיף 237 עולה כי המצאה לסניגור אינה הדרך בה המאשימה **מחוייבת** לבצע המצאת מסמכים בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי, אלא שזוהי דרך בה היא **רשאית** לנקוט כתחליף לדרכי ההמצאה של מסירה אישית או משלוח בדואר רשום. על כן כאשר בעניינו הועדפה דרך משלוח מכתב היידוע בדואר רשום על פני דרך מסירתו לבא כוח הנאשם, לא היה בכך פגם, אף תחת ההנחות המקלות עם הנאשם (הנחה עובדתית שפניית בא כוח הנאשם היתה ידועה באותה עת ליחידת התביעות, והנחה משפטית שמסירה לסניגור אפשרית גם בהסדר הייחודי של משלוח מכתב יידוע).

בד בבד, יצוין כי בסעיף 28 להנחיית פרקליט המדינה מספר 14.21 "הליכי יידוע ושימוע - בהליכים פליליים", נקבע כי **"היה ומכתב היידוע חזר תוך 30 יום למשרדי התביעה עם חיווי 'לא ידוע' או 'עזב', על התובע לשקוד שקידה סבירה על מנת שמכתב היידוע ימסר לתעודתו"**, כאשר בסעיף 25 להנחיה נקבע: **"...נתקבלה אצל התביעה הודעה על ייצוגו של החשוד על ידי עורך דין בטרם נשלח מכתב היידוע, תשלח ההודעה לבא כוחו"**. דא עקא, מדובר בהנחיה אשר צוין בה במפורש כי היא חלה באופן מחייב על הפרקליטות בלבד, להבדיל מעל יחידת התביעות המשטריות. על כן אין בהנחיה זו בכדי לתרום לעניינו.

סוף דבר, משלא נפל פגם בהתנהלות המאשימה במקרה זה, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

התיק נקבע להקראה ליום 20/9/18 שעה 10:00.

המזכירות תעביר את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, 17 יוני 2018, בלשכה, בהעדר הצדדים.